

Ter herinnering aan

Johannes Hermanus Alphons
van Iersel

sedert 28 juli 1996 weduwnaar van
Theodora Arnoldina Driessen

Geboren 5 juni 1922 en overleden 12 juni 2001
gesterkt door het H. Sacrament van de Zieken.

Vader werd geboren in Oisterwijk en hij bracht hier zijn jeugd door met zijn ouders, broer Herman en zus Mien. In 1933 verhuisde dit gezin naar Twente. Na een kostschoolperiode in Wehl ging vader naar het gymnasium in Zenderen. Na de oorlog trad hij in de voetsporen van zijn vader. Hij zette zich tot zijn ziekte met hart en ziel in voor het familiebedrijf: Joh. van Iersel, groothandel in schoenen. Hij was een goed zakenman, maar niet materialistisch en zeer gezien bij zijn klanten.

In het ziekenhuis in Almelo leerde hij als patiënt, moeder kennen die hem verpleegde. Dit werd het begin van een mooi huwelijk, waaruit negen kinderen werden geboren. Een huwelijk dat door het overlijden van Stef en de geboorte van Rob zwaar op de proef werd gesteld. Toch wist vader zich, ondanks zorgen en verdriet, altijd staande te houden. "Je krijgt kracht naar kruis", zei hij als zeer gelovig man heel dikwijls. Met deze kracht kon hij ook anderen in moeilijke situaties tot steun zijn.

Vader was zielsgelukkig met zijn kinderen en later ook met zijn kleinkinderen. Hij was zeer gehecht aan tradities en stijl.

Sinterklaas werd altijd uitbundig gevierd en Kerst was voor hem en de hele familie het hoogtepunt van het jaar. Hij was op zijn best temidden van zijn gezin en hij genoot volop als hij met zijn humoristische opmerkingen iedereen aan het lachen maakte. En tot op de dag van vandaag hebben alle kinderen en kleinkinderen het nog over zijn zelfgemaakte kroketten en bitterballen, waarmee zij door hem altijd verwend werden.

In 1978 kreeg hij zijn eerste herseninfarct en in 1993 wederom. Deze keer betekende dit voor hem het einde van zijn actieve leven. Onmachtig moesten moeder en kinderen toezien hoe hij steeds meer moest inleveren en totaal afhankelijk werd. In 1996 werd de familieband ontworcht door het vrij plotseling overlijden van moeder. Het is erg verdrietig, dat vader niet bewust heeft kunnen genieten van de ontwikkeling van zijn kinderen en kleinkinderen. Wat zou hij trots geweest zijn op zijn gezin en wat hadden we hem nodig. Dinsdag 12 juni is hij na een aantal moeilijke dagen heel rustig ingeslapen.

"Het is erg jammer dat Opa dood is, maar het is wel beter zo". Iedereen zal deze woorden van Stijn kunnen bevestigen. Het is goed zo, maar wat zullen we hem missen.

Lieve vader en opa, bedankt voor alles.

Voor uw blijken van medeleven op welke wijze dan ook tijdens zijn ziekte en na het overlijden van onze vader en opa, zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen en kleinkinderen.

Zenderen, 16 juni 2001.